

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Drømmen om kvinden (novellen)

Citation: Hjortø, Knud: "Drømmen om kvinden", i Hjortø, Knud: *Drømmen om kvinden*, 1928, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_15-shoot-idm139645821458224.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Drømmen om kvinden

Henrik takkede de tre unge kvinder og gav sig til at løbe. Det varede ikke længe, før han så en skikkelse, der stod et stykke borte og ventede med ansigtet imod ham. Det slog ham med det samme, at sådan kunde kun een i alverden stå og vente på ham. Det var Helene. I samme øjeblik hun så, han kendte hende, stod der et stort smil på hendes ansigt. Det var, som om selve den lysende aftenhimmel havde gjort hendes ansigt til en del af sig selv. Lys var der over hendes hele skikkelse, dæmpet, inderligt og dybt. Henrik løb til. Han vilde være ved hende i eet sæt, gribe hende i sine arme og rive hende ind til sig. Han løb i lange spring, og jorden tog ikke som ellers hårdt imod, den syntes selv at være blevet lettere. I næste øjeblik stod han hos hende, det voldsomme løb havde taget smilet af hans ansigt, men hun stod og ventede ham uforandret smilende, og Henrik blev stående foran hende, og dær blev han. Hun var ikke bange for ham, heller ikke ophidset som han. Hun forudså vel ikke, hvad han havde tænkt at gøre, så gjorde han det heller ikke. Hun rakte ham en hånd, han tog den og så en bred guldring på den. Straks efter begyndte hun langsomt at gå.